

Rijsenhout, 24 juli 2018

Betreft: Crash museum en Fort bij Aalsmeer

C.c.: College van B&W

Geachte Raad,

Met bijzondere belangstelling hebben wij de inspraak gevolgd van de heer Klop in de raadsvergadering van 19 juli 2018. Het doet ons goed, dat een betrokken burger zich zo sterk maakt voor het Crash Museum en daarmee indirect ook het gebruik van het Fort nogmaals onder de aandacht brengt.

Wij zijn niet betrokken geweest bij het proces rond de verhuizing van Crash, dus wij kennen de ware toedracht daarvan niet. Toch herkennen wij meer van de gang van zaken zoals de heer Klop die beschrijft, dan de liefdevolle benadering die de wethouder in zijn beantwoording heeft geschetst. Wij maken ons dan ook grote zorgen over het vervolg, zowel qua proces als inhoudelijk.

Ja, het College heeft toegezegd dat de dorpsraden en andere belanghebbenden een plek krijgen in het participatieproces. Dat zullen ze ook vast nakomen. Maar de hamvraag is wel: Wat gebeurt er met de input? Wordt er afgevinkt dat we hebben meegepraat en gaat het proces verder gewoon door zoals de wethouder dat voor zich ziet? Dit is tot nu toe wel de gang van zaken. Wij hebben geen reden om aan te nemen dat het vervolg anders zal lopen.

Er ligt een rapport van de Stichting BOEI. Hiervoor is o.a. de Dorpsraad Rijsenhout geïnterviewd. Er was echter een WOB-verzoek voor nodig om het resultaat terug te mogen lezen. Het slopen van de boerderijwoning op het terrein moesten wij uit de krant vernemen en vond ondanks de commotie die dat teweegbracht zonder pardon doorgang onder de argumentatie van "Het maakt geen onderdeel uit van het Erfgoed", "Het moet ontwikkelingen mogelijk maken" en "anti-kraak". Uit de beantwoording van onze vragen aan het College blijkt, dat de woning geen enkele concrete ontwikkeling in de weg stond. Dat zou ook vreemd zijn, want zo concreet zijn de plannen ook helemaal niet. De wethouder wil eerst verbouwen en dan kijken wie het wil hebben.

En zo komen we van proces naar inhoud en de manier van kijken naar wat er op en rond het Fortterrein gebeurt. Naar onze indruk teveel vanuit een eenzijdig, vermoedelijk economisch perspectief en te weinig vanuit de mogelijkheden die er liggen en de waarde die het heeft voor de omgeving en in een breder kader. Uit niets blijkt, dat is nagedacht over het soort ontwikkeling dat in die omgeving wenselijk is. Wat lijkt te ontbreken, zijn visie en gezond verstand. Het Fort moet en zal leeg opgeleverd worden om daarna met nog onbekende bestemming 'vermarkt' te worden en vervolgens "in productie genomen".

Maar wie van ons, geachte raadsleden, gaat éérst zijn huis verbouwen om vervolgens te kijken wat hij ermee gaat dóen? Is het niet logischer en zinvoller om eerst te kijken naar de functie die het gebouw krijgt en het dan een doelmatige opknapbeurt te geven? Onze insteek zou zijn om daarbij te kijken naar het totale terrein, integraal en dus alle activiteiten die er plaatsvinden, daarin mee te

nemen. Bij zo'n aanpak is het niet nodig gebouwen te slopen en gebruikers weg te jagen voor een onderneming waar nog niet eens een plan voor is. Een plan, waar de huidige gebruikers misschien zelfs wel in zouden kunnen passen. Eerst het doel, dan de uitvoering.

De huidige aanpak is in onze ogen een destructieve, die bovendien een groot risico in zich draagt tot kapitaalvernietiging. Het is bovendien maar de vraag of alle voorgenomen investeringen –uit publieke middelen!– terugverdiend kunnen worden.

Een effect is ook het doodslaan van initiatieven en het verloren gaan van kwaliteiten die er op dit moment nog zijn. Wat er nu aan goeds is dat verjaagd wordt, zal niet zo gemakkelijk meer terugkomen. Dit is ook de strekking van onze bijdrage aan het rapport van de Stichting BOEI.

De kansen van de locatie zijn al onderzocht en er zijn bovendien initiatiefnemers met belangstelling, getuige o.a. het rapport van Stichting BOEI en het betoog en Plan van Aanpak van dhr. Klop.

Geachte raadsleden,

Wat er in dit gebied gebeurt heeft in onze ogen een groot gehalte aan "Het klopt wel, maar het deugt niet". Dit proces loopt al een tijdje en onze vrees is, dat er vlak voor de verkiezingen nog snel een resultaat wordt doorgedrukt. Dat er een programma van eisen wordt doorgevoerd waarmee het participatieproces kan worden 'afgevinkt' maar waarmee belanghebbenden, dorpsraden, betrokken burgers en gezond verstand buiten spel staan.

Wij zouden u dan ook willen vragen het College heldere kaders mee te geven voor de ontwikkeling van het Fort en haar omgeving, die uitgaan van het principe "vorm volgt functie". Zodat er eerst naar een bestemming wordt gezocht en dan doelmatig verbouwd kan worden. En waarbij de huidige gebruikers zo lang als mogelijk is kunnen blijven en er ruimte is voor eventuele andere tijdelijke initiatieven, die de omgeving 'levend' houden.

Verder willen wij u vragen of u mogelijkheden ziet om waarborgen in te bouwen voor het participatieproces, zodat de input van betrokkenen ook daadwerkelijk wordt benut en het liefst als leidraad wordt genomen. Waarbij de gemeente een faciliterende rol gaat spelen, kijkend vanuit het perspectief "Hoe kunnen we dingen mogelijk maken." Wij zien graag ruimte voor initiatieven van onderaf. Inbreng voor de vorm is niet alleen zonde van de energie van de mensen die het aangaat, het is ook schadelijk voor het vertrouwen in overheid en politiek.

Wij hopen dat u gehoor wilt geven aan onze hartenkreet voor het Fort en de activiteiten die zich in haar omgeving afspelen.

Mocht u nog vragen hebben, dan staan wij uiteraard tot uw beschikking.

Met vriendelijke groet,
namens Dorpsraad en Regiegroep Rijsenhout

Monique Damen

Bijlagen:

* Eerdere schriftelijke vragen aan het College met feitenrelaas en WOB-verzoek

- * Antwoorden van het College
- * Antwoord WOB-verzoek + rapport Stichting BOEI
- * Antwoorden op herinnering